

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2014 r. – Energiewerke Nord przeciwko Komisji**(Sprawa T-288/14)**

(2014/C 223/43)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Niemcy) (przedstawiciele: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2013) 4424 final z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wszczęcia przeciwko Republice Federalnej Niemiec przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE formalnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz ograniczenia „dopłaty EEG” (dopłaty przeznaczonej na finansowanie źródeł energii odnawialnej w Niemczech) w przypadku odbiorców energochłonnych [pomoc państwa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] w zakresie, w jakim dotyczy ona ograniczenia dopłaty EEG w przypadku odbiorców energochłonnych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: brak sprzyjania w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE

- Strona skarżąca twierdzi, że przewidziane w Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej „EEG”) ograniczenie dopłaty EEG w przypadku odbiorców energochłonnych nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Skarżąca twierdzi, że przepis ten nie przysparza odbiorcom energochłonnym żadnej korzyści. Jej zdaniem szczególne wypłaty wyrównawcze stanowią raczej rekompensatę za nadzwyczajne obciążenia, jakie zostały w szczególności nałożone na skarżącą i porównywalne do niej przedsiębiorstwa w ramach wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i których celem jest przywrócenie konkurencyjności tym będącym odbiorcami energochłonnymi przedsiębiorstwom, których interesy zostały w znacznym stopniu naruszone wskutek zastosowania dopłaty EEG w jej pierwotnej postaci.

2. Zarzut drugi: brak zasobów państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE

- Skarżąca podnosi ponadto, że te szczególne wypłaty wyrównawcze nie stanowią środka „przyznanego przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych”. W związku z tym twierdzi ona, że dopłata EEG sama w sobie nie stanowi środka przyznanego z zasobów państwowych i że, co za tym idzie, zrezygnowanie z tego środka w ramach systemu szczególnych wypłat wyrównawczych, też nie może stanowić takiego środka przyznanego z zasobów państwowych.
- Ta dopłata EEG nie jest pobierana, zarządzana, ani nawet wypłacana przez państwo czy też powoływany czy też ustanowiony przez to państwo organ publiczny lub państwowy. Przeciwnie, dopłata ta może być pobierana bezpośrednio przez podmioty zarządzające siecią przesyłową na podstawie roszczenia cywilnoprawnego. Dopłata ta nie przysparza korzyści budżetowi państwa, efektem czego system szczególnych wypłat wyrównawczych w żaden sposób nie zmniejsza przychodów państwa.
- Środki pochodzące z EEG nie pozostają do dyspozycji organów państwa. Ponadto żaden organ – ani Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA, niemiecki federalny urząd ds. kontroli gospodarki i importu) ani Bundesnetzagentur (niemiecka federalna agencja ds. sieci) – nie sprawuje nad tymi środkami kontroli o charakterze publicznym.